

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDICH CATALANISTA

Any 8.—Núm. 344.—Dissapte 16 de Mars de 1907

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÀ

Lo triomf de Catalunya

Catalunya ha triomfat. Catalunya ha vensut. No podia ésser d'altre manera. Després de tantes lluites sostingudes ab la serenor dels esperits superiors, després de tantes sotregades sofertes ab la resignació dels justos, després de tantes injustícies comeses en contra de nostre poble, l'esperit català havia de ressurgir tart o d'hora potent, avassallador, triomfant.

De res han servit les males armes dels enemics de Catalunya; dels eterns perturbadors de l'actual societat, dels agitadors a sòu, dels protegits per ministres d'alt rang. La seva unió en contra la voluntat suprema de Catalunya, en contra la seva força y vitalitat, s'ha desfet com núvol d'estiu no més que ab lo bufar d'una bona part de la terra catalana. Lo dia que'l vent bufi pels quatre costats, no's veurà ja més ni sombra de tots aquests falsaris, de tota aquesta tayfa de servidors ambulants, que no trobant bona ni agradosa la terra que'ls ha vist neixer, en cercan una altre pera embrutirla y deshonrar-la en penyora de l'hospitalitat que generosa aquesta los hi dóna y ahont malauradament hi troben encar enlluernats, esperits débils que'ls segueixen fanàtics y cechs.

Però no podia durar. Era cosa prevista. Ab lo gloriós moviment de Solidaritat Catalana, ab aques: sanitos y poderosíssim element de lluita sincera y honrada, les oligarquies havien de caurer retudes, havien de morir aplastades pel pès feixuch de la sobirana voluntat de tot un poble, y han caigut.

Les eleccions de diputats provincials del diumenge passat són lo principi de les jornades victorioses que la Solidaritat Catalana anirà obtenint. Allí ahont aqueixa s'hi presenta y feu oír sa veu, lo triomf fou complert. Nosaltres no hem encara pogut gaudir del goig de la victòria, però celebrèm ab tota l'ànima'l triomf dels candidats de Barcelona y Girona y les seves comarques.

La victòria aplastant de la Solidaritat, farà anyorar altres y més grosses victòries. Confitem, donchs, en que nosaltres també podrèm obtenirla ab no més que una petita empena vers la lluita.

La lluita que sempre es bona pera enrobustir, farà que aquí s'apresti tothom a comensarla ab afany d'enrobustir, ab desitj de desenrotllar y fer creixer més y més los ideals d'autonomisme, los principis regeneradors y sans del moviment català que tendeix a personificar cada dia més la seva fisonomia natural y lògica; a solidar per lley de rassa lo seu poderiu y la seva democràcia característica.

No ha triomfat Barcelona y Girona solament, ha triomfat tot Catalunya; ha triomfat l'esperit patriòtic de tots los catalans; ha triomfat la justícia y la legalitat; ha triomfat lo poble en massa.

¡Y es tant encoratjador lo triomfar! ¡Ah, poble de Castella, ensopit y adormit poble de les planes ermes! Si coneguessis, si comprendguessis, si sabessis lo que vol, lo que significa, lo que representa vencer, però vencer ab vitalitat. ¡Com te revelaríes contra dels que t'han empobrit y t'han fet perdre la teva fesomia! Aixecat com Catalunya contra'ls teus enemics y podràs cantar també una victòria. ¡Regions espanyoles que sofríu lo jou del centralisme descarat y embrutidor! Prengueu exemple de Catalunya. Volgueu també guanyar batalles sense vessaments de sanchs, sense fratricidis, sense odís selvatjes. No més que lluitant per vostre propia defensa, en prò de vostre poble, de vostres costums y usos, de vostre personalitat, arribarèu a fer sentir vostre veu y a fer respectar vostre voler.

Catalunya vos dóna l'exemple. Catalunya vos mostra com se fa pera triomfar. Los

seus triomfs vos han de causar enveja. Vindrà dia que'ls anyorarèu, no'n tingueu dupte, però mentrestant no permeteu que vos acabin d'anorrear, les poques forces que vos quedan. Pensèu que de l'escombrada que Catalunya ha fet, per are y per sempre, una de vosaltres haurà de sofrir ab la càrrega de la brossa.

Si vos estimèu, preveniuvos. Si sou sorts a la llissa que Catalunya vos dóna, tal volta plorarèu ab llàgrimes de sanch vostre indiferencia.

Catalunya n'ha sofert molta d'angoixa; ha passat dies ben tristos y hores ben amargues. Però avuy que la victòria li somriu, avuy que'l triomf séu, magestuós y esplèndid l'acaron, creu tenir un dever sagrat de confraternitat de poble en avisar lo perill a les nacionalitats germanes, fèr-loshi anyorar lo desitj de triomf, d'un triomf que assoleixi la pau y la prosperitat de cada Patria.

DOCTOR PUNCÈM.

Manifest de Solidaritat Catalana

Després de les grandioses manifestacions colectives ab la bandera de la Solidaritat Catalana desenrotllades en la nostra terra, Catalunya ha volgut ab quasi unànim plebiscit que la Junta de Solidaritat, que va pendre l'iniciativa d'organisarles, acceptés també la dura tasca de donar suprema unitat patriòtica a la manifestació més alta, més solemnia, més decisiva de la voluntat d'un poble: les eleccions legislatives.

Esperava la Comissió de Solidaritat a fer sortir la seva veu, tants cops honrada per l'adhesió resolta y entusiasta dels amants d'aquesta terra, que hagués quedat lliure l'opinió pública de la preocupació absorbent, immediata, de les eleccions provincials. Ara ja'ls ciutadans han complert los devers que aquestes eleccions los imposaven, ara ja podèm, tots plegats, concertar les nostres energies en la preparació de la nova campanya, portant-hi com a penyora de victòria l'altíssim exemple de les darreres jornades, en les quals s'ha revelat triomfal, esplendorosa, irresistible, la força de la Solidaritat.

Fundament concients dels devers y les responsabilitats que la confiança d'un poble com lo de Catalunya nos imposa, devèm abans que tot declarar ben alt, ben clar, ben a la una, que no es la Solidaritat una coalició de partits ab la sola finalitat de guanyar noves posicions polítiques. Qui's formi de la Solidaritat aquest mesquí concepte, qui no més com una de tantes coalicions la judiqui, no ha comprès ni pot comprendre la veritable, la íntima naturalesa d'aquest moviment grandios que ha fet batre'ls cors ab un mateix impuls d'un cap a l'altre de la terra catalana.

La Solidaritat es quelcom diferent, quelcom més alt que'ls partits que la formen y la seva missió plana pel demunt de les finalitats de banderia. La Solidaritat es l'afirmació viva de l'ésser de Catalunya com a colectivitat conscient de sí mateixa, y si un dia la seva missió va concentrarse a defensar aquesta terra de l'amenassa d'opressions draconianes, de lleis d'excepció encaminades a deturar la lliure expansió del seu ideal, ara, devant de la campanya electoral que s'acosta, la seva missió primordial, capitalíssima, es conseguir que sigui la funció electiva dels ciutadans una funció lliurement exercida, sense coaccions ni imposicions; que la representació parlamentaria de Catalunya sigui manifestació sincera y proporcionalment exacta de la voluntat del nostre poble; que'ls elegits de Catalunya constitueixin una veritable diputació catalana, que trauint totes les modalitats del nostre sen-

tir polítich y recullint tots los punts d'actual convergència de l'opinió de la nostre terra, siguin dintre del Parlament espanyol l'afirmació clara y activa de l'ideal y de la voluntat de Catalunya.

Quan la Comissió de Solidaritat hagi donat compliment a aqueixa patriòtica missió; quan destruides les cadenes de la coacció y les falsetats de les eleccions simulades, siguin los diputats veritables elegits del poble; quan quedi reintegrada Catalunya en la possessió d'una veritable Diputació catalana, allavors podrà donar la seva missió per acabada.

Fetes aquestes declaracions, ha de respondre la Comissió de Solidaritat Catalana a les peticions que está rebent de tots los indrets de Catalunya demanant-li instruccions pera la lluita electoral que s'acosta. La major part dels districtes, li demanen que s'hi designi'l candidat que, ab l'esforç de tots, durán al Parlament espanyol a fer sentir la veu de les aspiracions catalanes. Aquesta Comissió que sols desitja recullir, resumir y coordinar les línies iniciatives del poble català, a n'ell se dirigeix públicament concretant lo seu criteri en les següents declaracions.

Primera.—Aconsellar a tots los elements solidaris dels districtes representats per algún dels diputats que combaten la lley de jurisdiccions se feu digne de ser honrat per Catalunya ab l'Homenatge del 30 de maig y que no está afiliat a cap dels partits culpables de la aprobació d'aquella lley contra Catalunya, a que li donguin si vol y pot ostentarla novament, la seva representació, ja que ab la seva patriòtica actitut contribuí a crear aquest gran moviment de Solidaritat Catalana y demostrà saber portar dignament la representació de Catalunya.

Segona.—Als elements solidaris dels districtes que no's troben en lo cas anterior o que, trobantshi, l seu actual diputat no accepti la reelecció, los hi demana que procurin posarse d'acort pera designar la persona que, per son prestigi y per la seva especial significació pugui mellor acoblar les forces solidaries del districte. Aquesta Comissió, respectuosa sempre a la voluntat dels districtes, farà seva aquesta designació y proclamarà al candidat que n'hagi sigut objecte.

Allà ahont no s'arribi a un acort respecte a la persona, los hi demana determinar l'opinió política predominant en lo districte pera que aquesta Comissió pugui entendre ab los organismes que la representin pera fer la proclamació de candidat.

Tercera.—En tots los districtes ahont entre'ls elements solidaris no s'arribi a un acort ni respecte a la persona, ni respecte al matis o significació que hauria de tenir lo candidat, tant si es per diferències d'apreciació com per la dificultat de posarse en relació tots los elements solidaris, los hi demana que s' dirigeixin cada un d'ells a l'aquesta Comissió exposant lo seu particular criteri a fi de poguerlos reunir a tots, y, junt ab ells, procedir a la proclamació de candidat.

**

Fetes aquestes declaracions que expresen lo criteri que seguirá aquesta Comissió al proclamar los candidats que han de portar les aspiracions que bateguen en lo moviment de Solidaritat Catalana, demana a tots los organismes que vulguin cooperar a l'acció d'aquesta afirmació fecunda de tot un poble que ha pres consciencia de la seva personalitat, que manifestin solemnement que acatarán los acorts que sobre designació de candidats se prenguin, mantenint aquesta conjunció patriòtica de totes les forces catalanes, posantse demunt dels interessos de partit o d'agrupació l'interès suprem de Catalunya.

No dubta aquesta Comissió que la seva veu será escoltada ara, com ho ha sigut sempre que l'ha dirigida al poble de Catalunya. Y, ab aquesta confiança, té la seguretat més plena de que les vinentes eleccions legislatives serán un dia de goig pera'ls qui estimin aquesta terra, donchs lograrèm que aquell sentiment que uní tots los cors lo 20 de Maig tingui al seu servey una diputació catalana que, sos tinguda per tot un poble que vol salvarse, pugui convertirse en una realitat esplendorosa.

Barcelona 12 de Mars de 1907.—Joseph Roca y Roca.—Francesch Cambó.—Miquel Junyent.—Joseph M.ª Vallès y Ribot.—Duch de Solferino.—Jaume Carner.—Domingo Martí y Juliá.—Amadeu Hurtado.

Un record y un argument

Los traficants de la política han importat com una novetat, darrera paraula del sentiment burocràtic, l'odiós *servey militar obligatori*, del qual sempre, en la forma que'ls ha convingut, n'han fet ús tots los tirans y dominadors de pobles. La gran massa senzilla y crèdula dels inconscients, pera qui l'Historia no té'l valor de font d'experiencia, obsessionada per la repetició de mots, falsament vestits ab ropatges de veritat, ha inclòs en lo seu dogma incoerent aquella aberració que converteix l'igualtat de la llibertat en l'igualtat de l'esclavatge, fins en lo cas forsa dubtós d'ésser pràctica y efectiva aquesta igualtat de grau ínfim que tant los engresca.

Pera aquesta gent ridícolament avensada, pesa damunt dels nacionalistes lo pès mort y feixuch de la velluria; nosaltres soms arcáichs, perquè si bé defensèm la llibertat integral de l'home, si volèm que cada individu desempenyi normalment dintre de la societat aquelles funcions justes que mellor li escaiguin y ell mateix s'hagi escullit sense imposició agena, com que per defensarho retriem un fet que no ha prescrit, que no hem de deixar prescriure, quin fet es l'estat de dret que tenia ses fondes arrels en la vida nacional de Catalunya, com que aquestes arrels s'endinzen en les entranyes del passat, les afirmacions del catalanisme respecte'l servey militar han sigut declarades herètiques y anacròniques pels avensats ignorants, pels trompetejadors del progrés tradit de la darrera edició francesa, que no sabrán may, si ningú'ls ho posa a frec de cara, com s'ha manifestat lo sentir y'l pensar de Catalunya en tots los temps, fins ara fa quatre dies, que es absolutament com senten y pensen los grans pobles del món, dels quals n'estèm allunyats per cent llegües de civilització y d'honorabilitat.

Pera aquests esperits de curta mirada, hem d'empleiar arguments d'altra mena, arguments que's toquin, que parlin per ells mateixos; arguments plens de vida real y positiva.

Per sòrt encare avuy los tenim y no sols podèm aprofitarlos, sinó que'ls hem d'aprofitar ab la certesa de que, fentho, caurán moltes venes dels ulls, al mateix temps que farèm un acte de justícia, reparant un oblit y una ingratitud de l'actual generació envers una generació que's va extingint y que havia donat la seva sanch en defensa del nostre dret.

Aquesta cosa tant vella en concepte dels que venen dels Llims, lo servey militar voluntari que'l Catalanisme vol desenterrar, ha existit entre nosaltres, no fa trescents anys, no, que es cosa més fresca. Encare viuen alguns vellets, poch, molt poch, que us contarán com lo dia 6 de Juliol de l'any 1845 sofriren la vergonya de la primera quinta; quatre o cinch ne trobarèu a Sant Andreu que encare

tremolen d'indignació ab lo recort de la desllealtat y desvergonyiment del poder central que trencant pactes y esqueixant consuetuts los imposà la rifa d'homes; encare podrèu refer ab lo seu testimoni aquell acte de revolta de l'esperit català iniciat a Sant Andreu y extès com un reguer de pólvora per les terres de Lleida y de Tarragona; encare us farán escriuir ab les canallades d'un caronel Fulgósio que matà a cops de baloneta als defensors del campanar després d'empenyar sa *paraula d'honor* de respectarlos (que deü ésser això de l'honor de certs cavallers?); encare us signarán un lloch oblidat del cementiri, hont jeuen les despulles de tres minyons que foren fusellats pera escarment dels que lluitaven pel seu dret, per la seva dignitat, per la llibertat de la nostra terra, com sempre escarnida y trepitjada.

Donchs a n'aquests vellets, venerables records d'una trista caiguda de la patria nostra, lo nacionalisme ha de ferlos una pública manifestació del seu respecte y del seu afecte entranyable. Tots los homes, de tots los partits y colors, que sentin la dignitat de l'autonomia, que treballen pera la glorificació de Catalunya, han de córrer a honorar los cabells blancs d'aquests sobrevivents d'una rassa d'homes dignes, abans no'ls engoleixi'l fosar y, al propi temps, mostrarlos ab orgull com un argument decisiu, als que s'ajupen servilment a la fórmula tirànica del servey militar obligatori que may de la vida podrà encaixar en l'esperit del poble català, amplament democràtic y sincerament aimant de la verdadera llibertat dels homes y dels pobles que entre nosaltres ha prè carn en l'amplíssim y fonamental concepte de l'autonomia.

Jo convojo a la digníssima Unió Catalànica a pendre aquesta festa pel seu compte. Que cridi a son entorn aquants bateguen pel nostre ideal y'l dia 6 del pròxim Juliol o'l diumenge següent, tots junts, individuals y colectivitat, triomfalment y ab banderes desp'egades anèm en romiatge a Sant Andreu, a fer ofrena dels nostres amors respectuosos a la casa de cada un dels venerables vellets, entregantlos com a testimoni un pergami artístich; fem també una visita a les despulles dels que barbrement foren fusellats, inscrivint los seus noms y perpetuant son record en una llossana de marbre y, després d'haver satisfet aquests deutes de sentiment ab los que'n precediren en la vida de nostra patria, congreguem a tot lo poble a plè aire, en un aplech grandios, pera dir als que viuen al costat nostre y als que vindrán, com fou Catalunya, com entenía la dignitat y la llibertat humana y com li foren arrepassades una y altra pera servir los interessos d'institucions tiràniques, pera satisfer la fam y la sed d'una política corrompuda que l'Historia haurà de marcar ab sagell infamant.

L'associació capdevantera del Nacionalisme català, la que primer recullí completament les sobiranes manifestacions de la voluntat de Catalunya es qui ha de donar impuls y compliment a aital idea, a n'aquest acte de justícia que ho será alhora de reforçament positiu de nostres doctrines en assumpte tan transcendental y tan combatut. Personalitats molt distingides y corporacions de molta empenya y representació ne tenen ja noticia que han acullit ab ferm entusiasme y esperen solament que l'Unió Catalànica se posi, com li pertoca, davant d'elles, pera lliensarse en son seguiment y portar a terme un acte plè de grandesa y de solemnitat. En nom de dites personalitats y corporacions y en nom propi, transmeto l'honrosa comanda a mon bon amic lo digníssim president de l'Unió, ab la ferma seguretat de que sabrà conduir tots los cors que bateguen per l'amor patri a satisfer un tribut de respecte pera'ls vius y un record pietós pera'ls morts que un jorn no molt llunyá se lliensaren a l'ardida defensa de les lleys y de les llibertats patries y ajuntarem les nostres veus de protesta a la protesta viva que encare té avuy sa representació en los pochos que d'aquella generació n resten.

Companys tots de Catalànisme, recordéuvs dels vellets; feu lluir un dia de goig y de gloria damunt de les seves testes venerables; recordéuvs també que ells són la solemne afirmació de la nostra doctrina. Dintre pochos anys, ja no'ls tindrem! La nostra ingratitude los hi negará una amorosa paraula de comiat?

G. ESTRANY.

(D'El Poble Català.)

Pel Centenari

Que Tarragona deü celebrar lo VII Centenari del naixement del Rey En Jaume I d'una manera digne, crech que n'está convenent tothom, com ho prova la reunió tinguda a casa la ciutat.

Però de l'acort prè y que jo aplaudeixo, en cas de que's dugui a cap ab tot l'èczit que jo li desitjo, hi haurá molts, massa tarragonins, que per diferentes circumstancies no se'n aprofitarán, y molts que ni ho arribarán a saber, ni capirán l'importancia de l'obra.

Per lo tant, crech que és de rahó que'l recort de tan faust aconteximent, deü celebrarlo Tarragona ademés ab festes populars, ab festes que deixin ben sentat lo nom de nostra ciutat.

Però com que aquestes festes no poden a Tarragona organisar-se ab quatre dies, com solen organisar-se moltes vegades a Barcelona, no perquè allí tinguin més trassa, sinó perquè allí la *pubilla* té més quartos, jo vull dir lo meu parer, encare que ningú me'l preguntí, de com podrien ser aquestes festes, ara que hi som a temps, sense fer sacrificis que no s'hagin fet altres vegades, treyentne a l'ensem tot lo profit possible pel nostre comers.

Y anèm al grà. Tarragona celebra a l'istiu tres festes: Sant Roch, Sant Magí y Santa Tecla que, sens dupte, si'ls tarragonins hi fessim propaganda com fan altres de les seves bontrós més humils, foren molt més concorregudes, y que aquest any combinades ab la següent forma, tindriem festes pels dies 15, 16, 17, 18, 19 y 25 d'Agost y 1, 8, 15, 22, 23, 24 y 25 de Septiembre, y crech donariem excelent resultat.

Dia 15 d'Agost.—Inauguració de la gran fira de bestiar, fruits del país y joguines, que, instalades en diferents punts de la ciutat, podrien durar fins al dia 19, concedintse premis en metàlich als remaders, comerciants y propietaris quins bestiars y productes fossin mellors en calitat y quantitat.

Aquestes fires deuria organisarles l'ajuntament y quedar per tots los anys. Y com que a fires no s'hi va tan sols per firarse, sinó que qui hi va vol també diversions, tenim pels

Dies 15 y 16 d'Agost. les festes de Sant Roch, organisades pels tranquils vehis del Cos del Bou, Pescateria y Plassa de la Font, prou acreditades y que molts anys han constituït les festes més lluides que s'han celebrat a Tarragona, ¿quí pot duptar que enguany hi posarien més empenya que may?

Dia 17 d'Agost.—Inauguració d'una Exposició Comarcal d'arts, industries y productes del país, que podrien organisar les seccions de Belles-Arts y Comers y Industria de l'Atenèu de Tarragona, ab la cooperació de la Cambra de Comers, Cambra Agrícola y demés entitats econòmiques de nostra ciutat, y de l'èczit no cal parlarne. La propaganda es l'èczit. L'istiu passat se celebrá una exposició en un poble de nostra Catalunya, que va convencem d'aquesta veritat. No hi hagué cap periòdich ni ilustració de nostra terra que no'n parlés y portés fotografies y en la visita que vaig ferhi, ¿com me vingueren a la memoria exhibicions més importants celebrades en nostra Tarragona y'ls tarragonins no hi hem sapigut donar importancia perquè som de casa nostre!

Dies 18 y 19 d'Agost.—Festes de Sant Magí. Ab les que's fan cada any, aumentades ab una mica d'entusiasme, tenim los suficients pera mantenir l'animació en nostres carrers y plassas.

Diumenge 25 d'Agost.—Per aquest dia la «Societat Arqueològica» podria convidar a totes les societats arqueològiques, excursionistes y patriòtiques de Catalunya, Mallorca, Valencia y Aragó a reunir-se a Tarragona pera visitar les despulles del gran Rey En Jaume guardades en nostre Catedral Basílica, a l'ensem de férloshi conèixer tot lo que de bò guarda nostre ciutat. Aquest aplech que jo crech de gran importancia podria revestir un caràcter de verdader aconteximent.

Diumenge 1 de Septiembre.—Per aquest dia podria convidarse a l'Orfeó Català a vindre a cantar una missa davant les despulles del gran Rey, y si això es impossible, Orfeó tenim a casa que sabria també complir aquest encàrrech.

Potser podria servir per aquest acte la missa de requiem que'l mestre Morera té composta y dedicada al gran Rey que's tracta d'honar.

Si pogués alcansarse la vinguda de l'Orfeó Català ¿veritat que això sol ja omple tot lo dia?

Diumenge 8 de Septiembre.—D'aquest dia deuriem encarregar-se la Junta d'Obres del Port, Club de Regates, Societat de

Pescadors y demés similars, organisant regates al de dia, y a la nit la festa marítima, que tan bona impressió'n guardem encare de la primera, no deslluïda per la lluna com la segona, y que enguany podrien guarnirse les embarcacions simulant lo desembarch del Rey en Jaume tornant de la victoria de Mallorca.

Dia 15 de Septiembre.—En aquest dia podria celebrarse alguna festa sportiva, organisada pels clubs ciclistes y gimnás o altre que's cregués més apropiada.

Y després vindrán los

Dies 22, 23, 24 y 25 de Septiembre, festes de Santa Tec a ab los carrers guarnits, los xiquets de Valls y demés danses populars, gegants vestits de nou, gralles, festes religioses, castells de fochs, concerts, concursos literari, que enguany podria ser dedicat tot a D. Jaume, sardanes y balls de coques, festes sportives, batalla de flors y confetti, festes escolars, repartiments de premis en les societats instructives, alguna primera pedra, clausura de l'Exposició Comarcal y altres y altres que's fan y podrien ferse y jo are no recordo, finalisades per una gran cavalcada alegòrica del Rey més gloriós de nostre poble.

Y tot això esplicat ab un gran y artístich cartell que podria encarregar-se com més aviat mellor a algun de nostres artistes, que no'ns en faltan per cert de ben acreditats en aquest ram, però això sí, com més aviat mellor, que no passi com un d'aquests últims anys que vuit dies abans de Santa Tecla's buscava per Barcelona qui s'encarregués d'aquesta feyna, y pensis que sense un bon cartell, no hi ha propaganda ni entusiasme, factors indispensables pera que les festes resultin animades y de ressonancia.

Jo estich segur que algú dels que'm llegixi (si es que tingui lectors aquest article) dirán que'l projecte aquí esbossat no va del tot malament, però ¿quí'l portará a cap?

Demani tot seguit la comissió de festes, que deü haverhi en nostre Ajuntament, parer a totes les societats de nostra ciutat y que cada una, en plasso no llunyá, li dongui la llista de les festes que's compromel celebrar, per ella acordar lo programa definitiu, però repeteixo, tat això sense perpre temps, sense esperar la vigilia, encarregant ja'l cartell, que les lletres ja s'hi posarán despres.

Y si tot això o festes per l'istiu no's fan ¿quí'n tindrà la culpa? ¿L'Ajuntament? ¿Lo govern?... ¿Lo clero?... No, y mil vegades nó, lo tindrem tots, la tindrà Tarragona, perque no de tot deü encarregar-se l'Ajuntament, y menys en l'actualitat que'ls ajuntaments distan molt de ser la verdadera encarnació del poble, per això avuy més que may, hem de cuidarnos nosaltres, les societats, la premsa, los vehins, carrer per carrer, perquè tinguem en compte que si Tarragona no fá lo que deü pera honrar la memoria del gran Rey que tant l'honrá a ella, tindrien rahó'ls quins disputan l'honros dret de ser guardians de ses despulles, y quan se parlaria de la falta comesa no's diria que l'ajuntament a, b, o c, no cumplí ab son deber, sinó que Tarragona no feu lo que debia.

A. B.

Comentarios

Llegim a *Cu-cut*:

«Se diu que'l marquès de Samá pensa demanar que se li cambií'l títol per lo de Marquès del Paralelo, y's diu encara més, que l'ex-emperador del mateix ho veurá ab molt de gust perquè serveixi d'estímul als aristòcrates que treballen a son favor.»

Nosaltres no hi tenim res que objectar y, en bona veritat, que aquesta noticia nos ha vingut bé pera poguer compèndre la nova actitud del *Diario de Tarragona* que s'ha tornat un lerroxista dels més enragés. Fins arribava a proclamar a D. Lacandro com l'únic veritable demòcrata.

Recomanem als catòlics llegidors del *Diario de Tarragona* aquesta novíssima política del grupito de Mariana, que'ns semblava una indiscreció d'un dels innumbrables redactors ab qui conta aquest rotatiu, per més que'l senyor de les xufles no l'hagi desautorizat. Lo sòlt de *Cu-cut* vé a corroborar que no es una broma sinó que'l *Diario* s'ha fet lerroxista de bò de bò.

Y aquí ve'l cas tristíssim! Que hi dirán ab això los apreciables fraternos de la localitat? Ells que pretenen tindre l'exclusiva de l'alta representació de l'Emperador! Nos sembla que hi haurá rahons. Aparteu les criatures!!!!

Ja's deuen haver enterat de la victoria d'en Lerroux? Ha sigut esplèndida! Lo gran emperador, *señor de vidas y haciendas*, ha tret un candidat, per la senzillaha de que no podia deixar de sortir.

Es un senyor que's diu Pich y Poch; no's pot dir més depressa ni's podia tampoch donar més depressa una escembrada com la que s'ha donat a Barcelona.

Aquest senyor Pich y Poch ha adquirit una celebració de primer orde. S'ha convertit en una mena de cosa rara, en auellet estrany que tothom tindrà ganes de coneixer; com si avuy se presentés a la nostre vista l'home primitiu vestit ab pells de feres. Sembla que'ls cinematoògrafs de tot lo món han demanat lo seu retrato per presentarlo als públichs esvaits y desitjosos de conèixer.

«Si señores, vedlo ahí, es el único representante de un mundo perdido en la noche de los tiempos, el recuerdo de una época, el amigo del mejor de los demócratas según el *Diario de Tarragona*; contempladlo, admiradlo, bendicidlo, etc. etc.» Y'l devot partit japonès contemplará'l retrato ab les llágrimas als ulls tot dient: pobret! pobret! Pobrets de nosaltres! L'hem perdut! L'hem perdut!

Lo dijous passat, a Falset, van estendre la papeleta de defunció a favor d'en Freixa. No cal dir la satisfacció ab que rebrem aital noticia y coralment felicitem al districte de Falset-Gandesa per haverse tret del damunt aquest flamant diputat bifaci, conservador marianoista, que en sòrt los havia caigut.

Are, es convenient que no reviscolí, perquè aquesta gent tenen set vides.

La llástima es que no s'hagi fet lo mateix ab en Monteverde, però *otra vez será*, puig es ja sabut que a tots los cacichs y caciquets los té d'arribar lo seu *San Martin*. Aquest Sant Martin ja havia arribat si no hagués sigut per los inconvenients posats per alguns capitosos que tot dientse enemichs acèrrims de lo existent, actuan de perfectes ministerials ajudant ab totes les seves forces als candidats del govern que no tenen ni alè per aixecar un puro de quatre cèntims quan se'ls deixa abandonats a ses propies potencies.

Per això, cal dirho, que ab lo pecat s'emportan la penitencia. No hi ha més que mirar lo resultat de l'elecció y's veu clar lo disgust ab que l'èczercit carlí mira l'obra dels seus generals. Poblacions de cens ben gròs han deixat los colegis electorals gairebé deserts, protesta ben eloqüent y que no dóna lloch a dubtes.

Lo cacich gròs de Valls ha escrit dos articles que han sigut molt comentats y en un d'ells mostrava estar molt preocupat del resultat de les eleccions barcelonines.

¿Quien ganará? preguntava. La contesta no s'ha fet gaire demorar, ben contundent.

Amich Canals; *cuando veas las barbas*, etc.; per lo que pogués passar, si nosaltres nos trovessim en un cas semblant, fariam lo d'en Lerroux, buscariam algún altre districte.

Lo *Liberal* de Barcelona feya una sèrie de consideracions que, després de tantes petulancies com acostumava a gastar, no deixavan de fer riurer.

Deya que no era convenient que'ls solidaris tractessin de copar l'elecció de Barcelona, puig era injust que's deixés sense representació una massa tan important de electors lerroxistes. Es tot lo que hi ha que veurer; tot un *Liberal* demanant clemencia!

Si'ns han de creure a Barcelona y ben segur que ho farán, coparán y llestos. Que recordin allò de qui als seus enemichs plany, a les seves mans mor.

A Tortosa, sembla que també n'hi ha hagut d'altres y baixes. Una sèrie de tupinades han donat conta de la sinceritat electoral de mala manera y segons diuen a Pauls s'ha decidit la cosa.

Sembla mentida que un districte tan rich y ben dotat per la naturalesa, sia tan faltat de personal d'empenya que's deixi a foragitar d'una vegada tanta desgracia. Persones de prestigi no hi deuen faltar y s'están a casa, contemplant com de la seva propia pell se van fent tires.

No hi ha arribat encare per aquells indrets la forsa impulsiva de la solidaritat, però estem segurs que no trigará gaire. Es aquesta la que's té d'encarregar d'aquesta feyna y es per això que no'n volen sentir parlar los cap-padres de tots los partits. Com ells hi van a gusto en el machito.

A qui tenim de felicitar coralment es al candidat de la Càmbra agrícola de Falset senyor Fernández, al qui no coneixem particularment. Ha donat una mostra de civisme que may aplaudirèu prou. No sabem les seves opinions, però volèu creure que es dels nostres y aixís ho entenien los contraris.

En Monteverde lo combatia acusantlo de catalanista, com si això fós un crim. Es clar que per aquest cacich triomfant lo ser catalanista es ser qualsevol cosa; no'n pot parlar bé d'una gent que tractan de anularlo y que l'anularán. Llástima que no ho haguessin declarat explicitament, puig creyem que les situacions com més clares van, mellor; les mitjes tintes no van enlloch.

De totes maneres, la veritable candidatura del país sense pastaletjos de cap classe era la republicana junt ab la Càmbra agrícola de Falset; com si diguessim una solidaritat d'aquell districte y era aquesta la que mereixia les nostres simpaties. Som amichs de la gent de casa, sian qui sian y ben poch nos costa de considerarlos com a companys los qui no pastelean.

Llegim en un periòdich:

«Llissó a apuntar.—Hi há en lo procés de les eleccions d'Igualada Vilafranca un incident de significació altament exemplar.

Encara que en aquell districte no's va formar una veritable candidatura de solidaritat, les agrupacions polítiques locals adherides a Solidaritat varen combinar, ab més o menys encertada ponderació de forces, una candidatura de coalició de grups solidaris: la formaven en Rafols, catalanista; en Coderch y en Serra, republicans, y en Ferrer y Carulla, tradicionalista.

A última hora, los elements caciquistes d'Igualada estaban molt envalentonats y descomptaven lo seu triomf, y sens dubte obeint a les seves sugestions, en Ferrer y Carulla va escriure una carta declarant que se separaba de la candidatura formada pels elements de Solidaritat y s'unia a la conjuminada per en Godó.

La llissó l'han donada'ls electors: los companys del senyor Ferrer sembla que tenen assegurada l'elecció y es, en cambi, un fet acomplit de la derrota del senyor Ferrer y Carulla.»

El Poble Catalá del divendres parlant de l'escrutini d'Igualada-Vilafranca corrobora lo dit en l'anterior solt en la forma següent:

«Es molt comentada la derrota del candidat carlí senyor Ferrer y Carulla, atribuintse a la seva aliansa ab en Godó.

Lo senyor Ferrer volia jugar ab dos jochs de cartes. A l'ensemple que demanava l'apoi dels autonomistes del Panadés s'entenia ab lo funest cacich d'Igualada. Però va descobrirseli'l joch y'l resultat de la falsa maniobra fou un fracás complet.»

Justo castigo a su bifaciedad.

Nosaltres coneixem a varis parents del carlí derrotat a Igualada y que s'entenen ab los cacichs de per aquí lluitant per ells ab un brahó digne de mellor causa.

Aquests darrers dies que's tractava d'apariar allò d'allà Gandesa, lo Govern civil semblava un cassino carlista.

Ohidá! ohidá! que duri tant com vulgui que prou que s'acabarà.

Les vetlles a l'Atenèu

Lo públich tarragoní continúa favoreixent lo bon zel de la Junta de la novella societat en donarnos audicions de les mellors obres musicals dels més eminentes mestres, omplenant l'hermós pati y galeries del Teatre, cada diumenge a la nit.

Lo prop passat diumenge en l'obra d'en Meyerbeer *L'Africana* y en la qual se despedí'l notable tenor senyor Utor, lo Teatre estava enlluernador.

Lo senyor Utor se feu aplaudir estrepitosament en tots los actes y en especial en l'aria *O paradiso* del quart acte y en lo famós duo del mateix acte.

La tiple dramática senyoreta Ranz que debutava aquella nit, se feu aviat seu lo públich, donchs de debò que la senyoreta Ranz es una cantant consumada que posseeix una veu potentíssima y hermosa com poques vegades hem tingut ocasió d'oír a nostre ciutat.

Lo secrete auditori ho compregué aviat y li feu objecte d'una ovació merescudíssima.

La simpática tiple Srta. Marquet s'hi lluí també forsa y no menys lo bariton Senyor Vila en son difícil paper de *Nescio* dit ab tota conciencia y domini. Lo

Senyor Gasperini estigue tota la nit felissíssim. Los coros y orquesta admirables. En resum; una vetllada ben agradosa.

La arpista Srta. Pilar Ranz, germana de la tiple del mateix cognòm, nos feu oír tres notables pessas eczecutades ab molta preció y gust. Resulta ser una perfecta manejadora del simpátich instrument.

Pera avuy s'anuncia l'audició de l'òpera d'en Bellini *Ernani* ab lo debut de quasi totes les parts principals de l'obra. Com hi ha molt d'interès en oír als nous cantants es clar que'l Teatre s'omplirà com totes les festes, de gom a gom.

B.

NOVES

LO CAMP DE TARRAGONA desitja a tots los seus llegidors y col·laboradors, Josephs y Josepas, un ben felis dia de son Sant y un sens fi de ventures al bell costat de llurs families.

La Comissió de Solidaritat Catalana ha proclamat ja les candidatures següents pera diputats a Corts; pera Puigcerdá al Senyor Eussebi Bertrán; pera Castelltersol, al Senyor Lluís Ferrer y Vidal; pera Vilanova, al Senyor Bertrán y Musitu; pera Manresa, al Senyor Soler y March; pera Mataró, al Senyor Rius y Torres; pera Vilafranca, al Senyor Zulueta; pera Figueras, al Senyor Salvatella y pera Arenys de Mar al Senyor Calvet.

La mateixa Comissió ha convocat pera demà dilluns, als representants del districte d'Olot; lo dimecres al Comitè Federal de Sabadell y al districte de Granollers. Encare que no s'han fet públichs, la mateixa comissió prengué acorts que afecten als districtes de Vilademuns, Sant Feliu de Llobregat, Tremp, Igualada y Berga.

Aviat serán convocats altres districtes ahont lo caciquisme encare hi treu lo nas.

Lo que's enguany sembla que la sega no será pas al Juny, sinó per Abril.

¡Pobres encasillats y cuneros, teniu los dies comptats!

Demá a la nit, a l'Atenèu de Tarragona, tindrà lloch la primera audició en la present temporada de quaresma, de l'inspirada òpera del mestre Bellini que dú per títol *Ernani*.

En aquesta obra farán son debut la notable tiple Srta. Parés, lo tenor Sr. La Sierra y'l baix senyor Calvo.

La demandassa de localitats que a hores d'ara hi há, fá prevèurer que com tots los diumenges lo Teatre estarà hermoíssim.

Pera'l proper dimars, diada de St. Joseph, s'anuncia'l benefici de la simpática y notable tiple Srta. Isabel Marquet, que en tanta estima té'l nostre públich en les poques representacions que ha vingut donant, però que han sigut suficientes pera que fes gala de ses excepcionals condicions artístiques que posseeix, tant com a cantatriu com artista dramática.

Pera aquell dia, ha escullit l'hermosa òpera de'n Verdi *La Traviata* de quina obra'ns consta'n fá una veritable creació.

La Srta. Marquet ha tingut la galanteria de dedicar son benefici a la Junta y socis de l'Atenèu de Tarragona y la entitat musical Orfeó tarragoní. Sabem que l'element jove de abdues entitats, se proposen correspondrer dignament a la deferencia de la citada Srta. Marquet fentli alguns valiosos presents, apart de les altres manifestacions de públich testimoni d'agraïment que nos consta s'han proposat aquests.

Es clar que ab aitals auguris, lo Teatre resultarà insuficient pera acoblarhi a tanta gernació com la que's proposa assistir dimats a la nit a l'Atenèu de Tarragona.

Encara que's cert que'l Mars marseja, fá uns quants dies que si bé'l vent no s'en acaba d'anar, lo sol comensa a picar. Lo sensible es que la secada torna a sentirse per nostres camps y no's veuen senyals de pluja, cosa que té molt en quimera als nostres pagesos que d'uns anys a aquesta part sembla que estiguin condemnats a seca rigurosa.

Si l'Abril no'ns vol regalar una bona assonada, l'anyada no's prepara pas molt bona.

Molt concorreguda's vegé la sala d'actes de la «Joventut carlista» d'aquesta ciutat, ab motiu de la conferencia que hi doná'l passat diumenge, lo jove y eloquent ora-

dor D. Francisco de P. Gambús.

Lo Sr. Gambús glosá en sa lluida peroració'l lema del partit tradicionalista *Deu, Patria, Rey*, detenintse d'una manera especial a l'explicar lo concepte de *Patria* y fer remarcar l'intervenció del carlisme en lo gran moviment de Solidaritat catalana que justificá ab rasonaments incontestables y alabá ab parrafades entusiástiques que li valgueren seguides ovacions.

Fou per nosaltres, que tinguerem lo gust d'assistir a la conferencia, una veritable y agradosíssima revelació l'ambient francament solidari que's respiraba tan en les paraules del Sr. Gambús com en l'actitud decidida de la concurrència.

Felicitem de debò als tradicionalistes tarragonins y al Sr. Gambús que tan bé sapigué interpretar lo pensament d'aquells.

Entre l'element sá del partit carlí que's lo més nombrós y entusiasta y's sent cada dia més solidari, ha produït molt mal efecte la conxorxa pactada ab los caciquistes de Falset-Gandesa, ab motiu de les darreres eleccions y de la qual parla sense'l més petit rubor lo *Diario de Tarragona* en sa edició d'avuy.

Mercès al descarat apoi d'algun titular carlí ha pogut triomfar lo cacich Monteverde y s'ha impedit lo triomf del candidat independent de la Cambra, Sr. Fernandez.

Animat per aquest resultat, sembla que'l Governador ha telegrafiat a n'En Maura dientli que aquí la Solidaritat no té cap forsa y que'l Govern treurá triomfants tots los seus candidats en les properes eleccions generals.

Opinem que'l Sr. Alix s'ha precipitat una mica. Tal com van posantse les coses, será molt fàcil que'ls cacichs d'aquesta provincia, a darrera hora, no trobin cap Sant Antoni que'ls guardi de pendre mal.

Dimecres a la nit obrí ses portes al públich un nou cinematògraf a l'extrèm ponent de la Rambla de Sant Joan, que dú per nom *Las Novedades*. Hi van tres.

Pera avuy a la nit s'anuncia'l debut d'una companyia acrobática y gimnástica a la plassa del Progrés en lo Circo-Calvo que altres vegades ha estat a Tarragona.

No'ns podem pas queixar per falta d'espectacles, però sí de lo gravoses que resulten pera'ls ciutadans tantes maneres com hi ha de desembuxacar diners y tan poques que se'n enginyen pera produirne.

Les noticies que rebem de Valls y Vendrell son altament encoratjadores pera donar la gran batalla en les properes eleccions de diputats a Corts en contra dels candidats del govern Senyors Canals y Alegret. La Solidaritat ha arribat fins a n'aquestes comarques y aviat s'ha fet mestressa de totes les voluntats y de tots los cors.

Los candidats del Govern no saben ni que fer ni que dir. Vèuen que'l seu naufragi es segur y están ni m'embarco sinó m'embarco.

Cada any, en l'iglesia de la Puríssima Sanch, en la diada del diumenje de Rams celebra les acostumades festes religioses y entre aquestes, sabem que enguany la capella de música del distingit professor Senyor Gols, hi cantarà en la funció de la tarde'l gran *Miserere* d'en Bassily.

Nos consta que en aquest *Miserere* hi pendrán part alguns elements de l'*Orfeó tarragoní* ab caràcter particular; lo que farà que siga més anyorat lo desitj d'oír tan hermosa composició.

—Neurastenies.—**Neurostèdgeno Sugrañes.**

Convalecencies.—**Ovi Lecitina Giol.**

TIP. DE FRANCESH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

CLÍNICA Y CONSULTORI
PERA LES ENFERMETATS DE LA DONA
Vies urinaries, Cirugia operatoria y parts
BAIX LA DIRECCIÓ DEL
DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Doctor Fargas y Meje de les Cases de Socors de Barcelona.

Consulta: De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera'ls pobres, franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.
Rambla de Castelar, 31, principal

Emulsió NADAL Mellor que Scott y similars: Unica ab 80 per 100 oli bacallá tot assimilable. Usant oli sol, se tolera mal y perd vies intestinals. Reconstituyent, adults, vells; consunció, convalecencies, clorosis, embarás, lactancia, tos, tisis, escrófules, raquitismes, anèmia. Certifican eminentes doctors Collegis Metges y Farmacèutichs.

MEDALLA DE PLATA

Xarop Hipofosfíts NADAL Tònich reconstituyent, estimulant. Hipofosfíts cal, estricnina, ferro, manganès, quinina, sosa, cuasina, neurostina (fósforo orgánich), format sosa.—Anèmia cerebral, enfermetats medulars, astenia muscular; activa digestia, deté caducitat orgánica.

MEDALLA DE PLATA

Glimina NADAL Antidiabètic infalible de «Limas de mar». Demanèu literatura.

Major, 14.—TARRAGONA

Senyors Propietaris

Si desitjèu planter d'ametllers empeltats ja, de les mellors classes y de preus molt econòmichs procedents de la provincia de Lleyda, dirigiu-se al Sr. Joseph Illa, Comte de Rius, n.º 11, 1.ª

Tallers d'Arts Sumptuaries

DE

FRANCISCO CASANOVAS

SUCCESSOR DE FÉLIX RIBAS

Carretera de Castelló.—TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries.

Projectes y presupuestos detallats de les obres que ho requereixin.

Donya Carme Figuerola

VIUDA DE PERPIÑÁ

ESPECIALISTA EN PARTS

Ex-alumna de l'Hospital de Santa Creu, de Barcelona, ab dos anys de práctica en dit benèfich establiment, ofereix sos serveys.

Rambla de Sant Joan, 56, entressol

TAQUIGRAFÍA

S'obrirá un curs lo dia 2 de Janer pròxim.

Mensualitat, 5 pessetes. Direcció, Armada, 3, 2, 2.ª

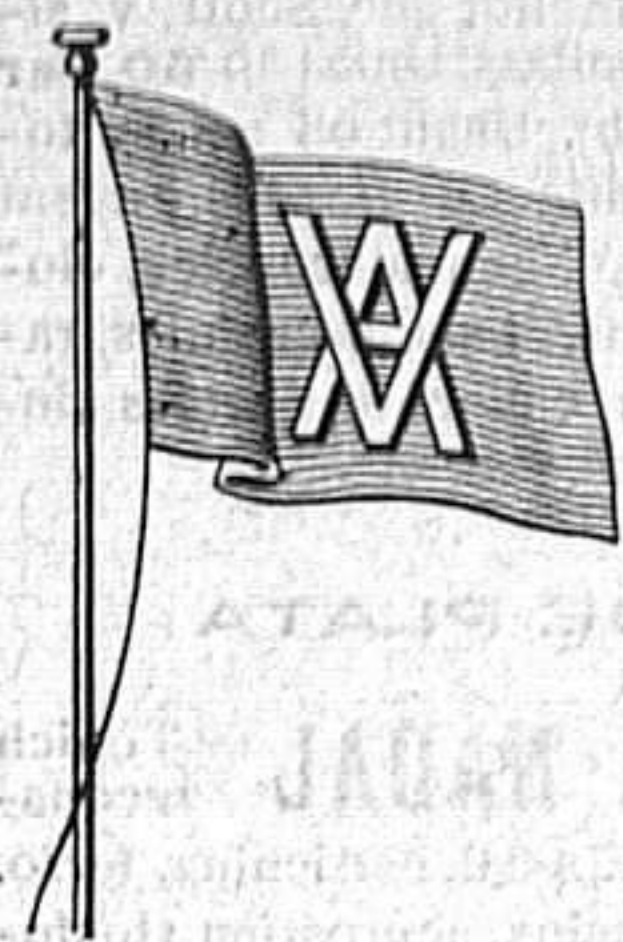
Llissóns alternades, de set a vuit de la nit. Classificació d'alumnes: los menors de 16 anys, los dilluns, dimecres y divendres, los demés, dimars, dijous y dissabtes.

Als tres mesos, prácticas de velocitat.

Per l'inscripció, dirigir-se de paraula o breu escrit a D. Lluís Arís.

TARJETAS DE VISITA

Imprempta Sugrañes

LÍNIA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y C.^A S. en C.

SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almería, Málaga, Cádiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Villagarcia, Carril, Coruña, Ferrol, Gijón, Santander, Bilbao, Sant Sebastiá, Pasajes, Bayonne, Burdeos y Nantes.

Servey ràpit eventual pera'l Nort d'Espanya, ab escala en los ports de Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Coruña y Santander. S'expedeixen coneixements directes pera Ayamonte, ab trasbord en Huelva als vapors **La Activa**. S'admet càrrega y passatgers a preus reduits.

Sortirà d'aquest port lo próxim dijous lo magnífich vapor espanyol

CABO TORIÑANA

de 1.230 tonelades, admetent càrrega y passatgers pera'ls ports nomenats.

Son cons.ºnari D. MARIAN PERES.

NEURASTENIES

clorosis,

debilitat general,

anemia

se curen radicalment ab l'ús del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTES LES FARMACIES

Sastrería y Camisería d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada. d'hivern en Sastreria, Camiseria y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments relligiosos dels **Fills de Miquel Gusí**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionen tota mena de trajos y pessas pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

- Pastilles calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.
- Vi d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo mellor dels tònichs.
- Succe vermifruich del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.
- Essencia febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.
- Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillosos de la dentició.
- Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'eviten totes sas malalties.
- Pera tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

AYGUA NAF SERRA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigüas de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim hò, que resisteix tota proba al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafel ni Murillo los podrian fer melló, a propòsit per regalós; causan gran admiració. Trobarán també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totes menas que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

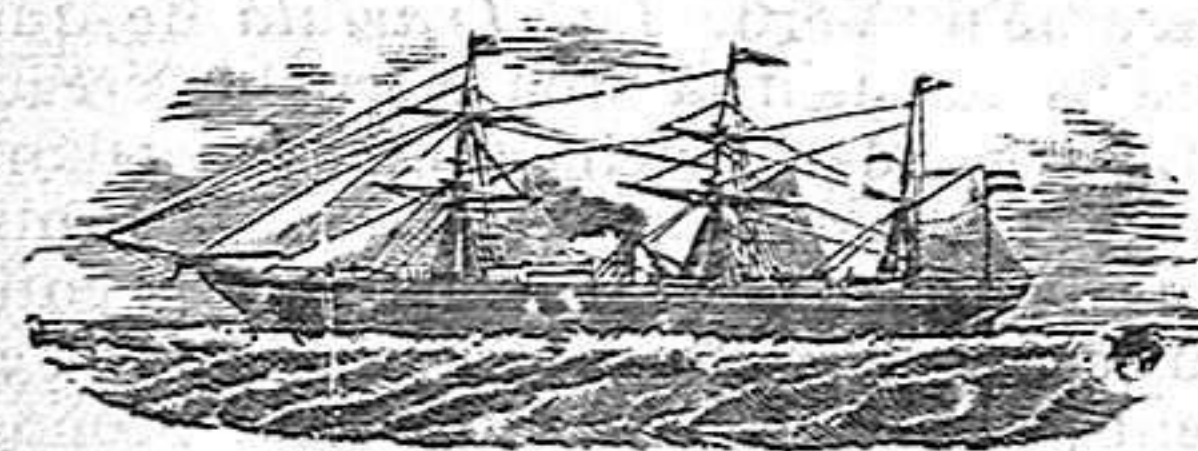
Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos. Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibreria y Centre de subscripcions de D. Sadurni Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre..... 1'50 pta.
Fora..... 1'50 »
Extranjer..... 2'0 »
Número d'avuy..... 15 »

De venda en lo local de l'«Associació Catalanista», carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anuncis a preus reduits

Serveys de la Companyia Transatlántica

Linia de Cuba y Méxich.—Lo día 17 de Mars sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

REINA M.ª CRISTINA

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafirme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la linia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova-York, Cuba y Méxich.—Lo día 24 de Mars sortirà de Barcelona, l' 26 de Málaga y'l 28 de Cádiz, lo vapor

MONTEVIDEO

directament pera Nova York, Habana y Vera Cruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo día 11 de Abril sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

MONSERRAT

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich, pera quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinitat, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo día 30 de Mars sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor

ISLA DE LUZON

directament pera Génova, Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Àfrica, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo día 3 de Abril sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

ALFONSO XII

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Linia de Canarias.—Lo 17 sortirà de Barcelona, l' 18 de Valencia, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVEVERDE

directament pera Tànger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera empendrer lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Linia de Fernando Poo.—Lo día 25 de Mars sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

pera Fernando Poo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guinea.

Linia de Tànger.—Sortidas de Cádiz: dijous, dimecres y divendres. Sortidas de Tànger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt còmode y tracte esmerat, com l'acreditat en son dilatat servey. Rebaixas a familias. Preus convencionals pera camarots de luxo. Rebaixas pera passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expenen passatges pera tots los ports del món servits per lineas regulars. La empresa pot assegurar las mercaderias que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlts d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòlts de determinats articles, ab arreglo a lo establert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obras Pùblicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del día 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostruaris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, qual venda, com ensaig, desitgin fer los Exportadors.

Pera més informes dirigirse a son agent

D. EMILI BOBRÁS

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botelles de 1/4 de litre al preu d'una pesseta. A l'engrós importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra.—Rous. A la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demana AYGUA NAF SERRA